

Prof. J. L. Hromádka, Moravská 45, Praha XII.

Praha, 5. února 1953

Vážený pane profesore,

děkuji Vám upřímně za blahopřání. Váš dopis mne potěšil tím více, že jste pro mne jak svým myšlením, tak celou osobností znamenal více než kdokoli z žijících, s nimiž jsem se setkal. U Vás jsem se učil hlouběji rozumět křesťanství, kriticky, ale přece pozitivně brát Masaryka, Vy jste mi byl ustavičným zdrojem živého vědomí napětí mezi teorií a filosofií, jež mi nedalo a nedává možnost jakkoli krátce a jednou provždy se s teorií „vyrovnat“, a ovšem byl jste mým hlavním orientačním bodem v těch převratných událostech, o nichž se také zmiňujete ve svém dopise a jimiž dnes všichni procházíme. Dívám-li se dopředu „beze strachu a bez uraženosti“, patří můj dík za to v neposlední řadě i Vám. A jak nezapomenout na Vaši laskavou ochotu tam, kde jsme na Vás přicházeli s všelijakými pochybnostmi, otázkami, ba i se žádostí o pomoc v tom a onom (Loewenstein, nyní Jack Trojan atd.). Jsem rád, že při této příležitosti na to všechno mohu znovu vzpomenout a Vám ze srdce poděkovat.

Vám oddaný